

**DECYZJA**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej: k.p.a., oraz art. 11c i art. 11g ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 311), zwanej dalej: specustawą, po rozpatrzeniu odwołań pani Anny Tomczak i pana Józefa Tomczaka od decyzji Starosty Tureckiego Nr 1/24 z 3.01.2024 r. (znak: AB.6740.1.8.2023) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obejmującej rozbudowę drogi gminnej w miejscowości Wojciechów oraz Marianów od km 0+000,00 do km 0+735,02:

I. Uchylam w całości punkt 2.2.1. na stronach 2.÷3. zaskarżonej decyzji

i orzekam poprzez zatwierdzenie w miejsce uchylenia następującego zapisu:

2.2.1a. Nieruchomość niepodlegająca podziałowi, położona w części w granicach projektowanego pasa drogowego, stanowiąca już własność Gminy Kawęczyn, dla której wnioskodawca przedłożył oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, wymieniona w Tabeli 1a:

Jednostka ewidencyjna: 302704_2 Kawęczyn Obręb 0025, Wojciechów		
Arkusz	Nr działki	Oznaczenie księgi wieczystej
2	300	KN1T/00034849/9

Tabela 1a

2.2.1b. Nieruchomości niepodlegające podziałowi, położone w części w granicach projektowanego pasa drogowego, stanowiące własność Skarbu Państwa, dla których wnioskodawca przedłożył oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane, wymienione w Tabeli 1b:

Jednostka ewidencyjna: 302704_2 Kawęczyn Obręb 0025, Wojciechów		
Arkusz	Nr działki	Oznaczenie księgi wieczystej
2	299/1	KN1T/00027293/4
2	307/1	KN1T/00027293/4
Obręb 0014, Marianów		
1	201	KN1T/00030261/5

Tabela 1b

II. Uchylam w całości punkt 2.2.3. na stronie 3. zaskarżonej decyzji.

III. Uchylam w całości punkt 3.4. na stronie 4. zaskarżonej decyzji

i orzekam poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, następującego zapisu:

3.4. Ustalam obowiązek zachowania warunków i wymagań określonych w ostatecznej decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Kole z 7.08.2023 r. (znak: PO.ZUZ.3.4210.158.2023.JSo) udzielającej pozwolenia wodnoprawnego na przebudowę i wykonanie urządzeń wodnych, przeniesionej na rzecz Wójta Gminy Kawęczyn ostateczną decyzją Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Kole z 17.11.2023 r. (znak: PO.ZUZ.3.4211.30.2023.AT).

IV. Uchylam w całości punkt 4. na stronie 4. zaskarżonej decyzji

i orzekam poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, następującego zapisu:

4. Warunki wynikające z potrzeb ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz obronności państwa - nie ustalam.

V. Uchylam w całości punkt 8. na stronach 7.÷8. zaskarżonej decyzji

i orzekam poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, następującego zapisu:

8. Zatwierdzenie projektu zagospodarowania terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego

Zatwierdzam projekt budowlany pn. „Rozbudowa drogi gminnej w miejscowości Wojciechów oraz Małanów”, stanowiący załącznik nr 3 do decyzji, w zakresie terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych objętego niniejszą decyzją, obejmujący:

Tom I - Projekt zagospodarowania terenu,

Tom II - Projekt architektoniczno-budowlany.

Autor projektu architektoniczno-budowlanego i projektu zagospodarowania terenu: mgr inż. Artur Smarzyński, posiadający uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności inżynierskiej drogowej nr WKP/0118/POOD/18, członek Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, nr ewidencyjny WKP/BD/0223/16.

VI. Uchylam w całości punkty: 9. i 10. na stronach 8.÷9. zaskarżonej decyzji

i orzekam poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, następującego zapisu:

9. Określenie szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych

1. Budowę należy prowadzić zgodnie z warunkami określonymi w decyzji, dokumentacją zatwierdzoną w pkt. 8. decyzji i obowiązującymi przepisami, w sposób nie zagrażający bezpieczeństwu ludzi i mienia oraz zapewnić dojazd i dojazd do działek, budynków i urządzeń z nimi związanych w trakcie wykonywania robót.

2. Istotne odstępianie od zatwierdzonego projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego lub innych warunków decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest dopuszczalne jedynie po uzyskaniu decyzji o zmianie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.
3. Geodezyjne wyznaczenie obiektu oraz wykonanie inwentaryzacji powykonawczej należy powierzyć uprawnionemu geodecie.
4. Elementy obiektów budowlanych, ulegające zakryciu, podlegają inwentaryzacji przed ich zakryciem.
5. Kierownik budowy jest zobowiązany prowadzić dziennik budowy lub rozbiórki zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie dziennika budowy oraz systemu Elektroniczny Dziennik Budowy (Dz.U. z 2023 r. poz. 45) oraz sporządzić lub zapewnić sporządzenie przed rozpoczęciem budowy planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, uwzględniając specyfikę obiektu budowlanego i warunki prowadzenia robót, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1126).
6. Inwestor jest zobowiązany zawiadomić o zamierzonym terminie rozpoczęcia robót budowlanych właściwego miejscowo powiatowego inspektora nadzoru budowlanego oraz projektanta sprawującego nadzór nad zgodnością realizacji budowy z projektem w trybie i na zasadach określonych w ustawie Prawo budowlane.
7. Przed przystąpieniem do użytkowania obiektów budowlanych niewymagających uzyskania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie Inwestor jest zobowiązany zawiadomić właściwego miejscowo powiatowego inspektora nadzoru budowlanego o zakończeniu budowy w trybie i na zasadach określonych w ustawie Prawo budowlane.

10. Określenie obowiązku budowy i okresu użytkowania tymczasowych obiektów budowlanych

1. Nie ustalam obowiązku budowy tymczasowych obiektów budowlanych.
2. Ustalam, że tymczasowe obiekty budowlane mogą być użytkowane nie później niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.

11. Określenie obowiązku i terminów rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych

1. Ustalam obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania nie później niż do dnia złożenia

zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.

2. Ustalam obowiązek rozbiórki tymczasowych obiektów budowlanych nie później niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.
3. Zezwalam na wykonanie rozbiórek w zakresie określonym w punkcie 11.1. i 11.2. decyzji.

12. Określenie szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie - nie ustalam.

13. Określenie budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu - nie ustalam.

14. Określenie budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych

- 14.1. Ustalam obowiązek przebudowy urządzeń wodnych na nieruchomościach przedstawionych w poniższej Tabeli 4, w zakresie oznaczonym na mapie stanowiącej załącznik nr 1 do decyzji linią opisaną w legendzie jako „granice obszaru przebudowy istniejących urządzeń wodnych”, zgodnie z dokumentacją zatwierdzoną w punkcie 8. decyzji.

Jednostka ewidencyjna: 302704_2 Kawęczyn Obręb 0014, Marianów		
Arkusz	Nr działki	Oznaczenie księgi wieczystej
1	197/1	KN1T/00042400/9
1	197/2	KN1T/00008812/0

Tabela 4.

- 14.2. Ograniczam sposób korzystania z nieruchomości poprzez udzielenie zezwolenia na przebudowę urządzeń wodnych, o których mowa w punkcie 14.1. decyzji, na czas realizacji przebudowy urządzeń wodnych, jednak nie dłużej niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie całości inwestycji.

- 14.3. Zezwalam na wykonanie obowiązku przebudowy urządzeń wodnych w zakresie określonym w punkcie 14.1. decyzji.

15. Określenie budowy lub przebudowy innych dróg publicznych - nie ustalam.

16. Określenie budowy lub przebudowy zjazdów - nie ustalam.

17. Określenie terminu wydania nieruchomości

Określam termin wydania nieruchomości na 120 dzień od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

18. Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności

Nie nadaję decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

VII. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

W dniu 22.09.2023 r. do Starostwa Powiatowego w Turku wpłynął wniosek z 21.09.2023 r., złożony przez Wójta Gminy Kawęczyn, zwanego dalej: Zarządcą drogi, o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, zwanej dalej: decyzją ZRID, polegającej na rozbudowie drogi gminnej w miejscowości Wojciechów oraz Marianów od km 0+000,00 do km 0+735,02. Zarządca drogi nie wnioskował o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Na podstawie złożonego wniosku Starosta Turecki wszczął postępowanie administracyjne - o czym, działając zgodnie z art. 11d ust. 5 specustawy, zawiadomił pisemnie wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z 18.10.2023 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z 12.10.2023 r. i 13.10.2023 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma.

Pozostałe strony organ I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia z 18.10.2023 r. umieszczonego na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Turku od 23.10.2023 r. do 7.11.2023 r. oraz na tablicy ogłoszeń i w BIP Urzędu Gminy Kawęczyn od 25.10.2023 r. do 10.11.2023 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 23.10.2023 r. w prasie lokalnej (portal „iTurek”).

Co do publikacji obwieszczenia na portalu „iTurek” stwierdzono, że przekaz za pośrednictwem internetu, jeżeli spełnia wymogi określone w art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz.U. z 2018 r. poz. 1914), jest prasą, przy czym periodyczność oznacza w takim przypadku ciągłość i cykliczność informowania. Internetowy portal „iTurek” spełnia ww. przesłanki, gdyż publikowane w nim materiały mają charakter ciągły i cykliczny, ponadto materiały opatrzone są datą.

Pismem z 18.10.2023 r. Starosta Turecki, działając na podstawie art. 50 § 1 k.p.a., wezwał Zarządcę drogi do złożenia wyjaśnień w zakresie uzupełnienia braków we wniosku.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że braki formalne wniosku, wynikające z konkretnych przepisów prawa materialnego, winny być uzupełnianie w oparciu o art. 64 § 2 k.p.a. pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania. Dopiero w pozostałym zakresie - a więc wyjaśniania wszelkich wątpliwości - organ winien stosować art. 50 § 1 k.p.a.

Kolejnym pismem z 18.10.2023 r. Starosta Turecki zwrócił się do Wójta Gminy Kawęczyn o udostępnienie informacji dotyczącej adresu zamieszkania właścicieli nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji ZRID.

Wójt Gminy Kawęczyn przekazał żądane dane pismem z 25.10.2023 r.

Pismem z 30.10.2023 r. organ I instancji zwrócił się do Urzędu Stanu Cywilnego w Kawęczynie z wnioskiem o wydanie skróconych aktów zgonu stron postępowania.

Kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Kawęczynie przekazał żądane odpisy pismem z 6.11.2023 r.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że zarówno wystąpienie z wnioskiem o udostępnienie informacji dotyczącej adresu zamieszkania, jak i wystąpienie z wnioskiem o wydanie odpisu aktu zgonu, mające miejsce w toku postępowania w sprawie wydania decyzji ZRID, nie znajdują uzasadnienia w przepisach specustawy, która wprost stanowi, że zawiadomienia o wszczęciu postępowania oraz o wydaniu decyzji winny być wysłane na adres wskazany w katastrze nieruchomości, i że doręczenie zawiadomień na ten adres jest skuteczne (por. art. 11d ust. 5 i art. 11f ust. 3 specustawy). Pozostałe strony zawiadamia się natomiast w drodze obwieszczeń.

Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury specustawa nie nakłada na organy orzekające w postępowaniu udzielającym zezwolenia na realizację inwestycji obowiązku ustalania adresów właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie decyzji, jeżeli nie zostały one ujawnione w katastrze. Co więcej, przepisy specustawy nie obligują organu administracji publicznej do kwestionowania zapisów istniejących w ewidencji gruntów i budynków w zakresie ich zgodności ze stanem faktycznym. Skoro bowiem ustawodawca wprowadza szczególny tryb odnośnie ustalania właścicieli, to postępowanie zgodnie z tym trybem należy uznać za legalne. Zatem, co do zasady, indywidualne zawiadomienie właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych projektowaną inwestycją drogową wysyłane jest na adres znajdujący się w ewidencji gruntów i budynków, niezależnie od aktualności danych w nim zawartych, a także niezależnie od wiedzy organu odnośnie adresów osób fizycznych, nabytej w toku innych postępowań.

W odpowiedzi na wezwanie z 18.10.2023 r. Zarządca drogi dwoma pismami z 21.11.2023 r. udzielił wyjaśnień oraz częściowo uzupełnił wniosek. W tym miejscu wskazać jednak należy, że wniosek i załączone do niego materiały zawierały braki i nieścisłości, które ostatecznie zostały uzupełnione, wyjaśnione i skorygowane dopiero w toku postępowania odwoławczego.

Postanowieniem z 27.11.2023 r. organ I instancji nałożył na inwestora obowiązek usunięcia nieprawidłowości w przedłożonym projekcie budowlanym, wskazując m.in. na nieprawidłową nazwę inwestora na mapie z proponowanym przebiegiem drogi, brak oryginałów uzgodnień (bez ich konkretnego wskazania), a także kwestie wymagające złożenia wyjaśnień (wątpliwości odnośnie przyjętych parametrów, linii rozgraniczających czy zjazdu indywidualnego do jednej z nieruchomości).

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z art. 11i specustawy, w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (obecnie: Dz.U. z 2024 r. poz. 725 ze zm.) - zwanej dalej: Pr. bud., z wyjątkiem art. 28 ust. 2. Zgodnie natomiast z art. 35 ust. 3 Pr. bud., w razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie określonym w ust. 1 organ administracji architektoniczno-budowlanej nakłada postanowieniem obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości, określając termin

ich usunięcia. Należy przy tym zauważyć, że art. 35 ust. 3 Pr. bud. odnosi się wyłącznie do wad materialnych przedłożonej przez inwestora dokumentacji, a więc takich, które mogą być sprawdzane i dostrzeżone na etapie analiz merytorycznych dokonywanych przez organ na podstawie art. 35 ust. 1 Pr. bud. po wszczęciu postępowania (por. wyrok NSA z 28.10.2010 r., sygn. akt II OSK 917/10). Wady te muszą być możliwe do wykazania wprost, jako brak konkretnego dokumentu lub jednoznaczna sprzeczność z obowiązującymi przepisami, dotycząca konkretnego przyjętego parametru czy rozwiązania projektowego.

Zarządca drogi dwoma pismami z 19.12.2023 r. udzielił wyjaśnień oraz przekazał skorygowane dokumenty projektowe.

W dniu 3.01.2024 r. Starosta Turecki wydał decyzję, którą udzielił Zarządcy drogi zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, zwaną dalej: decyzją Starosty Tureckiego. Decyzji nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy organ I instancji doręczył decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia z 3.01.2024 r., umieszczonego na tablicy ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego w Turku od 12.01.2024 r. do 26.01.2024 r., na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Kawęczyn od 16.01.2024 r. do 31.01.2024 r. i w BIP Urzędu Gminy Kawęczyn od 16.01.2024 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 12.01.2024 r. w prasie lokalnej („iTurek”).

Ponadto organ I instancji zawiadomił pisemnie (pismo z 3.01.2024 r.) o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma.

Zgodnie z art. 11f ust. 4 specustawy, zawiadomienie zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

Dwoma jednobrzmiącymi pismami z 31.01.2024 r. odwołania od decyzji Starosty Tureckiego złożyli państwo Anna i Józef Tomczakowie (właściciele działki nr ewid. 302 ark. 2 obr. 0025, Wojciechów), zwani dalej: Odwołującymi.

Odwołujący oświadczyli, że nie wyrażają zgody na warunki zapisane w projektach rozbudowy i podnieśli, że 15 lat temu wójt położył nielegalnie asfalt na ich polu, a rosnące drzewa niszczą plony i zabierają roślinom wodę i światło.

Odwołujący wnieśli żądania: usunięcia drzew w pasie drogowym, umieszczenia drogi w jej granicach oraz odszkodowania za utracone korzyści.

Ww. odwołania wniesiono w terminie. Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 specustawy właściwym organem odwoławczym w przedmiotowej sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym odwołania wraz z aktami sprawy zostały przekazane do Wojewody Wielkopolskiego przez Starostę Tureckiego pismem z 5.02.2024 r. (wpływ: 8.02.2024 r.).

Biorąc pod uwagę przepis art. 11g ust. 1a specustawy, zgodnie z którym odwołanie strony od decyzji ZRID zawiera zarzuty odnoszące się do tej decyzji, określa istotę i zakres żądania

będącego przedmiotem odwołania oraz wskazuje dowody uzasadniające to żądanie, Wojewoda Wielkopolski dwoma pismami z 27.02.2024 r. wezwał Odwołujących do usunięcia braku formalnego podań poprzez uzupełnienie odwołań o elementy wskazane w art. 11g ust. 1a specustawy.

Odwołujący udzielili odpowiedzi dwoma pismami z 8.03.2024 r. (wpływ: 11.03.2024 r.) wnosząc zarzut wydania decyzji Starosty Tureckiego w powieleniu błędnego działania Gminy Kawęczyn, jakim było zgłoszenie i realizacja przebudowy drogi gminnej Wojciechów - Marianów na odcinku 0,7 km. W ramach owej przebudowy (zmiany nawierzchni gruntowej żwirowej na asfaltową) asfalt położono m.in. na terenie działki nr 302, należącej do Odwołujących, przy czym Odwołujący nie otrzymali odszkodowania z tytułu wywłaszczenia.

Odwołujący poinformowali, że o naruszeniu granicy ewidencyjnej i wejściu drogi w obszar swojej nieruchomości dowiedzieli się dopiero w toku pomiarów geodezyjnych z roku 2022, przy czym należy zauważyć, że w załączonym dowodzie - kopii pisma Wójta Gminy Kawęczyn z 7.03.2024 r. (znak: ROŚ.1431.7.2024) znajduje się informacja, że wskazana przez Odwołujących przebudowa została wykonana na podstawie zgłoszenia z 3.07.2003 r.

Dalszym zarzutem co do decyzji Starosty Tureckiego jest dokonywanie kolejnej rozbudowy drogi gminnej bez propozycji odszkodowania, w sposób zaoczny i bez konsultacji.

W związku z powyższym Odwołujący wniesli o uchylenie zaskarżonej decyzji jako wadliwej i niesprawiedliwej.

Pismem z 15.03.2024 r. organ II instancji wezwał Zarządcę drogi do ustosunkowania się do uwag wniesionych przez Odwołujących oraz określenia, czy istnieje możliwość zmiany przyjętych rozwiązań projektowych w sposób uwzględniający żądania stron postępowania, a jeśli nie, to do szczegółowego i wyczerpującego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych żądań, wraz z przywołaniem odpowiednich podstaw prawnych.

Jednocześnie, działając na podstawie art. 36 k.p.a. w związku z art. 11c specustawy, Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie ustawowym i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 8.05.2024 r.

Zarządca drogi udzielił odpowiedzi pismem z 21.03.2024 r. (wpływ: 25.03.2024 r.) wyjaśniając, że podczas prac przygotowawczych do wykonania projektu remontu drogi zauważona została rozbieżność pomiędzy przebiegiem granic drogi na mapie, a fizycznym przebiegiem istniejącej drogi asfaltowej, w związku z czym podjęto decyzję o niezwłocznym uregulowaniu stanu prawnego poprzez wykonanie wykupów od właścicieli nieruchomości, na których pas drogowy przebiega. Wykupy nie były możliwe z uwagi na nieuregulowane stany prawne niektórych nieruchomości gruntowych, dlatego podjęto działania zmierzające do uzyskania decyzji ZRID. Droga musiała uzyskać parametry drogi publicznej (poszerzenie pasa drogowego jezdni asfaltowej z 4,00 m na 5,00 m), a ponadto podjęto działania w kierunku nadania drodze linii prostej, co znacznie poprawia bezpieczeństwo uczestników ruchu drogowego. Istniejący pas drogowy nie wykracza poza linię granicy działek po stronie

północnej, dlatego niezasadnym byłoby wykonanie wykupów po tej stronie, co dodatkowo wpłynęłoby na zakrzywienie osi jezdni, stanowiące utrudnienie dla ruchu kołowego.

W ocenie Zarządcy drogi jedynym słusznym rozwiązaniem od strony technicznej, racjonalnej jak i finansowej, jest wykupienie gruntów po stronie południowej, co pozwala na dokonanie ingerencji w jak najmniejszą liczbę nieruchomości gruntowych prywatnych.

Pismem z 18.04.2024 r. organ II instancji wezwał Starostę Tureckiego do uzupełnienia akt sprawy o:

- 1) Dowody zamieszczenia obwieszczenia o wszczęciu postępowania oraz obwieszczenia o wydaniu decyzji na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Turku.
- 2) Dowody zamieszczenia obwieszczenia o wszczęciu postępowania w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy Kawęczyn.
- 3) Załączniki nr 1, 3a i 3b do decyzji ZRID opatrzone pieczęcią oraz podpisem osoby uprawnionej.

Organ I instancji uzupełnił akta pismami z 29.04.2024 r. i 7.05.2024 r. (wpływ odpowiednio: 2.05.2024 r. i 9.05.2024 r.).

Pismami z 18.04.2024 r. i 4.06.2024 r. organ II instancji wezwał Zarządcę drogi do:

- 1) Dostarczenia oryginałów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem zgodnie z art. 76a k.p.a. opinii i wymaganych przepisami odrębnymi decyzji administracyjnych, które winny stanowić załączniki do wniosku.
- 2) Dostarczenia oświadczenia o prawie do dysponowania gruntem na cele budowlane dla działek nr ewid. 299/1 i 307/1 ark. 2 obręb 0025 Wojciechów, objętych częściowo liniami rozgraniczającymi teren, dla których nie sporządzono projektu podziału.
- 3) Wyjaśnienie wskazania we wniosku działek nr ewid. 299/1 i 307/1 ark. 2 obręb 0025 Wojciechów jako nieruchomości stanowiących własność Gminy, podczas gdy z EGiB wynika, że stanowią one własność Skarbu Państwa.
- 4) Wyjaśnienia nieuwzględnienia działki nr 300 obr. 0025 Wojciechów w pozwoleniu wodnoprawnym.

Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowe terminy załatwienia sprawy odpowiednio do 8.06.2024 r. i 8.08.2024 r.

Pismem z 19.06.2024 r. Zarządca drogi przekazał kopie wskazanych w wezwaniu opinii i decyzji, a także kopię pisma Starosty Tureckiego, wyrażającego zgodę na dysponowanie gruntem na cele budowlane. Zarządca drogi złożył też niezbędne wyjaśnienia odnośnie zakresu wniosku.

Po przeanalizowaniu udzielonej odpowiedzi, biorąc pod uwagę rozbieżności pomiędzy treścią: wniosku, decyzji Starosty Tureckiego oraz załączników graficznych, organ II instancji pismem z 18.07.2024 r. wezwał Zarządcę drogi do:

- 1) Dostarczenia oświadczenia o prawie do dysponowania gruntem na cele budowlane dla działek nr ewid. 299/1 i 307/1 ark. 2 obręb 0025 Wojciechów.
- 2) Dostarczenia skorygowanego i zgodnego z nomenklaturą ustawową wniosku o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, zawierającego prawidłowe określenie nieruchomości lub ich części, które planowane są do przejęcia na rzecz jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone oraz jednoznaczne i nie budzące wątpliwości wskazanie działek poza liniami rozgraniczającymi teren, na których przewiduje się budowy lub przebudowy wymienione w art. 11 f ust. 1 pkt 8 specustawy.

Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 4.06.2024 r. i ustalił termin załatwienia sprawy do 8.09.2024 r.

Pismem z 31.07.2024 r. (wpływ: 5.08.2024 r.) Zarządca drogi przekazał skorygowany wniosek oraz oświadczenie o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

W oświadczeniu przekazanym przy ww. piśmie jako inwestora wskazano Gminę Kawęczyn, podczas gdy zarządcą drogi jest w tym przypadku Wójt Gminy Kawęczyn, w związku z czym Wojewoda Wielkopolski pismem z 9.08.2024 r. wezwał Zarządcę drogi do dostarczenia prawidłowego oświadczenia o prawie do dysponowania gruntem na cele budowlane.

Zarządca drogi udzielił odpowiedzi na wezwanie pismem z 13.08.2024 r. (wpływ: 16.08.2024 r.), przekazując wymagane oświadczenie.

Biorąc pod uwagę udzielone wyjaśnienia i wprowadzane korekty, Wojewoda Wielkopolski uznał zgromadzoną dokumentację za kompletną, w związku z czym, działając w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, pismem z 3.09.2024 r. zawiadomił zarządcę drogi i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości - wypisy z EGiB z 20.08.2024 r.) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do 27.09.2024 r. Jednocześnie organ wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 25.10.2024 r.

Pozostałe strony organ zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń i w BIP WUW w Poznaniu od 6.09.2024 r. do 20.09.2024 r. oraz na tablicy ogłoszeń UG Kawęczyn od 6.09.2024 r. do 20.09.2024 r. i w BIP 20.09.2024 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 6.09.2024 r. w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”).

Do dnia wydania niniejszej decyzji strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 k.p.a., należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Po zbadaniu uzupełnionego i skorygowanego wniosku organ II instancji stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 11b ust. 1 specustawy, wniosek został złożony po uzyskaniu opinii Zarządu Województwa Wielkopolskiego (postanowienie nr 94/23 z 21.04.2023 r., znak: DI-IV.8012.94.2023), Zarządu Powiatu Tureckiego (uchwała nr 902/2023 z 28.04.2023 r.) i Wójta Gminy Kawęczyn z 31.07.2023 r. (znak: ROŚ-DIT.7011.27.2021).

Odnosnie wymaganej na podstawie ww. przepisu opinii właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) należy zauważyć, że w analizowanym przypadku zachodzi tożsamość podmiotu występującego o opinię oraz podmiotu tę opinię wydającego, tak więc uzyskane opinii Wójta Gminy Kawęczyn nie było niezbędne.

Zgodnie z wymogami art. 11d specustawy, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi (zawierającą określenia kategorii dróg oraz sposób ich powiązania z projektowaną drogą), mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami, określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, trzy egzemplarze projektu zagospodarowania działki lub terenu, zwanego dalej: PZT, oraz projektu architektoniczno-budowlanego, zwanego dalej: PAB, wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 Pr. bud., aktualne na dzień opracowania projektu.

Wszystkie wymagane w niniejszej sprawie elementy wniosku (uzupełnione w toku postępowania odwoławczego) znajdują się w aktach sprawy.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy, oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty:

- pismo dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 27.07.2023 r. (znak: PO.RPP.430.133.2023.MS),
- pismo Kierownika Delegatury w Koninie Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Poznaniu z 24.10.2023 r. (znak: Ko.WA.5152.975.4.2023),
- pismo Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji, Ośrodka Zamiejscowego w Poznaniu Nr 1261/23 z 20.04.2023 r. (znak: CWCR.OZ.Poz.-SLog.0732.128.2023),
- ostateczna decyzja Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Kole z 7.08.2023 r. (znak: PO.ZUZ.3.4210.158.2023.JSo), zwana dalej: pozwoleniem wodnoprawnym, przeniesiona na rzecz Wójta Gminy Kawęczyn ostateczną decyzją Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Kole z 17.11.2023 r. (znak: PO.ZUZ.3.4211.30.2023.AT).

W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z art. 11d ust. 1 pkt. 7a i 7b, 8 lit. a, b, c, e, g, ga oraz art. 11d ust. 1 pkt 9 specustawy.

Do wniosku załączono również oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, dotyczące działek nr ewid. 299/1, 300, 307/1 obr. 0025 Wojciechów i 201 obr. 014 Marianów.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji organ II instancji stwierdził, co następuje:

Decyzja Starosty Tureckiego została wydana na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyśpieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy dróg publicznych, w tym przyśpieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę.

Decyzja Starosty Tureckiego została wydana na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. na rzecz Wójta Gminy Kawęczyn. Organ I instancji prawidłowo określił przedmiot inwestycji.

Dokonując kontroli decyzji Starosty Tureckiego z punktu widzenia spełnienia wymogów art. 11f ust. 1 specustawy (treść decyzji) stwierdzono, co następuje:

- 1) Decyzja Starosty Tureckiego spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 1 specustawy. Organ I instancji w punkcie 1. na stronie 1. ustalił ogólne wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi i wskazał, że stanowi ona środkowy odcinek drogi gminnej nr 649532P.

Inwestycja nie obejmuje swoim zasięgiem skrzyżowań z innymi drogami publicznymi, w związku z czym nie zachodziła potrzeba dokonania szczegółowych ustaleń w tym zakresie.

- 2) Decyzja Starosty Tureckiego tylko częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 2 specustawy, w punkcie 2. na stronach 2.÷3. określając linie rozgraniczające teren.

Z uwagi na uzyskane w toku postępowania odwoławczego wyjaśnienia, korektę wniosku oraz złożenie przez Zarządcę drogi oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane, organ II instancji uznał za konieczne stosowne skorygowanie i uzupełnienie zapisów punktu 2.2.1., a także uchylenie punktu 2.2.3. decyzji, zawierającego zapis dotyczący przebudowy istniejących urządzeń wodnych poza liniami rozgraniczającymi teren.

- 3) Decyzja Starosty Tureckiego tylko częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy.

W punkcie 3.4. na stronie 4. decyzji organ zawarł informację o przedłożeniu pozwolenia wodnoprawnego; zapis ten nie stanowi żadnego ustalenia, a organ I instancji nie wskazał

w sposób jednoznaczny, czy w związku z treścią pozwolenia wodnoprawnego dokonuje ustaleń, czy odstępuje od ich dokonania. Organ II instancji uznał więc za celowe odpowiednie skorygowanie zapisów punktu 3.4.

W punkcie 4. na stronie 4. decyzji organ ograniczył się do przytoczenia treści opinii konserwatora zabytków, co nie pozwala na jednoznaczne stwierdzenie, czy organ ustala warunki wynikające z potrzeb ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej. Ponadto decyzja organu I instancji nie zawiera ustaleń dotyczących warunków wynikających z potrzeb obronności państwa - w tym również informacji, że organ takich warunków nie ustala, zgodnie z uzyskaną opinią właściwego organu. Wskazać należy, że znajdujące się w aktach sprawy pisma: Kierownika Delegatury w Koninie Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Poznaniu z 24.10.2023 r. (znak: Ko.WA.5152.975.4.2023) oraz Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji, Ośrodka Zamiejscowego w Poznaniu Nr 1261/23 z 20.04.2023 r. (znak: CWCR.OZ.Poz.-SLog.0732.128.2023) nie zawierają uwag odnośnie inwestycji. Organ II instancji uznał więc za celowe odpowiednie skorygowanie zapisów punktu 4. celem jednoznacznego wskazania, że nie ustala się ww. warunków.

- 4) Decyzja Starosty Tureckiego spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy, w punkcie 5. na stronach 4.÷5. ustalając wymogi dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym wynikające z Pr. bud.

Na marginesie jedynie należy zauważyć, że punkty 5.1.÷5.10. zawierają zapisy specustawy, które obowiązują z mocy prawa i których cytowanie w decyzji jest zbędne, ponieważ nie stanowią one ustaleń organu wydającego decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

- 5) Decyzja Starosty Tureckiego spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 5 specustawy. Organ I instancji w punkcie 6. na stronach 5.÷6. prawidłowo zatwierdził podział nieruchomości, przedstawiony na załączonej do wniosku dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, opatrzonej stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.

- 6) Decyzja Starosty Tureckiego spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 6 specustawy. Organ I instancji w punkcie 7. na stronie 8. prawidłowo wskazał części nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Gminy Kawęczyn.

- 7) Decyzja Starosty Tureckiego nie spełnia wymogu przepisu art. 11f ust. 1 pkt 7 specustawy.

Przypomnieć należy, że przedmiotowa sprawa podlega rozpatrzeniu w oparciu o przepisy Pr. bud. w brzmieniu obowiązującym od 19.09.2020 r. W myśl art. 34 ust. 4 Pr. bud. w brzmieniu sprzed nowelizacji w decyzji o pozwoleniu na budowę zatwierdzeniu podlegał projekt budowlany, natomiast w zgodnie z obecnym brzmieniem tego przepisu zatwierdzeniu w decyzji o pozwoleniu na budowę podlegają: projekt zagospodarowania działki lub terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany.

W punkcie 8. decyzji Starosta Turecki zatwierdził „3 egzemplarze projektu budowlanego”, co nie znajduje oparcia w przepisach prawa, podobnie jak wskazanie w ww. punkcie kategorii obiektów budowlanych.

W związku z powyższym organ II instancji uznał za konieczne uchylenie w całości punktu 8. zaskarżonej decyzji i orzeczenie w tym zakresie.

- 8) Decyzja Starosty Tureckiego tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że w punkcie 9. organ I instancji zamieścił część ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy, przy czym zrobił to w sposób nieuporządkowany, utrudniający odczytanie decyzji w tym zakresie, tj.:

- w punktach 9.1.÷9.6., 9.12. i 9.13. organ I instancji określił szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. a specustawy). Wskazać jednak należy, że w punkcie 9.3. zawarto powtórzenie warunku umieszczonego w punkcie 9.1., a w punkcie 9.13. nieprawidłowo wskazano 21-dniowy termin zawiadomienia o zakończeniu budowy przed przystąpieniem do użytkowania obiektów budowlanych, podczas gdy zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 54 i 56 Pr. bud. jest to 14 dni przed zamierzonym terminem przystąpienia do użytkowania;
- w punktach 9.7. i 9.8. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie ustalił obowiązku budowy tymczasowych obiektów budowlanych oraz prawidłowo ustalił okres użytkowania tych obiektów (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b specustawy);
- w punktach 9.9.÷9.11. organ I instancji prawidłowo ustalił obowiązek i terminy rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, a także zezwolił na wykonanie tych rozbiórek (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c, j ustawy);
- w punkcie 9.14. organ I instancji prawidłowo nie nałożył obowiązku ustanowienia inspektora nadzoru inwestorskiego [por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. d specustawy oraz § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie rodzajów obiektów budowlanych, przy których realizacji jest wymagane ustanowienie inspektora nadzoru inwestorskiego (Dz. U. z 2001 r. Nr 138, poz. 1554)], bowiem w analizowanej sprawie nie zachodziła konieczność określenia szczegółowych wymagań dotyczących nadzoru na budowie;
- w punktach 9.15. i 9.16. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie określił obowiązku przebudowy sieci uzbrojenia terenu i innych dróg publicznych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, g, h specustawy);
- pomimo wskazania we wniosku nieruchomości poza liniami rozgraniczającymi teren, na których przewiduje się przebudowę urządzenia wodnego (przepustu) i z których korzystanie będzie ograniczone, organ I instancji nie dokonał w tym zakresie ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. f, i, j specustawy.

W związku z powyższym organ II instancji, mając na uwadze konieczność prawidłowego

dokonania ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy, a także mając na względzie czytelność rozstrzygnięcia, uznał za niezbędne uchylenie w całości punktu 9. zaskarżonej decyzji i zastąpienie go skorygowanymi zapisami.

9) W rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, g, h, art. 17 ust. 1 oraz art. 20a specustawy.

10) Decyzja Starosty Tureckiego w punkcie 10.: „Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności” zawiera informację o nienadaniu decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygoru natychmiastowej wykonalności. Zarazem jednak w decyzji nie określono terminu wydania nieruchomości (por. art. 16 ust. 2 specustawy). W związku z powyższym organ II instancji, mając na uwadze czytelność rozstrzygnięcia, uznał za niezbędne uchylenie w całości punktu 10. zaskarżonej decyzji i zastąpienie go odpowiednio skorygowanym zapisem.

Dokonując analizy decyzji Starosty Tureckiego organ II instancji stwierdził także, że tylko częściowo spełnia ona wymogi art. 107 § 1 k.p.a. Wprawdzie organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata (Wójta Gminy Kawęczyn), jednak decyzja Starosty Tureckiego narusza przepis art. 107 § 1 k.p.a. poprzez brak oznaczenia pozostałych stron. Należy tu wyjaśnić, że specustawa nie zawiera definicji strony postępowania. W związku z tym w sprawach, których przedmiotem jest zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, zastosowanie ma art. 28 k.p.a., gdyż zgodnie z art. 11c specustawy, do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy k.p.a., z zastrzeżeniem przepisów specustawy.

Bez wątplenia stronami postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej są, poza inwestorem, właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości objętych wnioskiem, natomiast „pozostałymi stronami”, o których mowa w art. 11d ust. 5 specustawy, są podmioty mające inne prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze objętym liniami rozgraniczającymi teren projektowanej drogi publicznej oraz publiczne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, mające nieruchomości publiczne w trwałym zarządzie. Ponadto, co wynika z art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy, stronami omawianego postępowania są także właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości położonych poza obszarem znajdującym się w liniach rozgraniczających projektowanej drogi, ale w stosunku do których ustala się w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązek budowy tymczasowych obiektów budowlanych, obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, a także obowiązek dokonania budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, innych dróg publicznych lub zjazdów, na podstawie art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b, c, e-h specustawy. Reasumując, krąg podmiotów mających przymiot strony w postępowaniu ustala się w oparciu o przepisy art. 11d ust. 5, 6, 7 i 8 specustawy oraz art. 28 k.p.a. co oznacza, że stronami postępowania są właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości, a także osoby fizyczne i osoby prawne posiadające ograniczone

prawa rzeczowe oraz inne prawa do nieruchomości objętych decyzją oraz inne osoby, których interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie (por. wyrok WSA w Warszawie z 26.06.2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 167/12). Powyższa informacja winna się znaleźć w uzasadnieniu decyzji.

Uzasadnienie decyzji zawiera opis złożonego wniosku i przebiegu postępowania. Organ I instancji nie odniósł się jednak w żaden sposób do wymogów art. 82 ust. 1 pkt 4, art. 88 ust. 1 i art. 96 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (obecnie: Dz.U. z 2024 r. poz. 1112), zwanej dalej: u.i.o.ś. Należy jednak zauważyć, że omawiana inwestycja drogowa, której łączna długość nie przekracza 1 km, nie wymagała uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Odnosnie braku odniesienia do art. 96 ust. 1 i 2 u.i.o.ś. po rozważeniu, czy planowane przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000 oraz po zapoznaniu się z publicznie dostępnymi mapami obszarów chronionych (udostępnionych przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska) organ II instancji stwierdził, że inwestycja przebiegająca na terenie Uniejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, jednak biorąc pod uwagę:

- Uchwałę Nr 53 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koninie z dnia 29 stycznia 1986 r. w sprawie ustalenia obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa konińskiego i zasad korzystania z tych obszarów (Dz. Urz. z 1986 r. Nr 1, poz. 2),
- Rozporządzenie Nr 14 Wojewody Konińskiego z dnia 23 lipca 1998 r. zmieniające uchwałę w sprawie ustalenia obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa konińskiego i zasad korzystania z tych terenów (Dz. Urz. z 1998 r. Nr 28, poz. 144),
- Audyt krajobrazowy województwa wielkopolskiego przyjęty przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego Uchwałą Nr LI/1000/23 z 27 marca 2023 roku w sprawie: uchwalenia Audytu krajobrazowego województwa wielkopolskiego,

a także zakres i lokalizację planowanej inwestycji, przebiegającej po śladzie istniejącej drogi gminnej stwierdzono, że realizacja inwestycji nie spowoduje znaczącego zagrożenia dla środowiska.

W związku z powyższym brak odniesienia do wyżej wskazanych przepisów u.i.o.ś., aczkolwiek stanowi naruszenie przepisu art. 107 § 3 k.p.a., pozostaje bez wpływu na ostateczną treść rozstrzygnięcia.

Organ II instancji stwierdził ponadto, że decyzja Starosty Tureckiego zawiera prawidłowe pouczenie co do terminu wniesienia odwołania.

W odniesieniu do oświadczeń Zarządcy drogi o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane, dotyczących działek o nr. ewid. 299/1, 300, 307/1 obr. 0025 Wojciechów i 201 obr. 014 Marianów, wskazanych w Tabelach 1a i 1b. w punkcie I. niniejszej decyzji stwierdzono, że przedmiotowe działki stanowią własność Skarbu Państwa

(z wyjątkiem działki nr ewid. 300, będącej własnością Gminy Kawęczyn) i zgodnie z wnioskiem objęte zostały częściowo liniami rozgraniczającymi teren. Zarządca drogi nie wskazał tych działek jako nieruchomości lub ich części, które stają się własnością właściwej jednostki samorządu terytorialnego.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt. 3a i 3b specustawy wnioskodawca określa nieruchomości lub ich części, które planowane są do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego oraz z których korzystanie będzie ograniczone. Organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest związany wnioskiem złożonym przez zarządcę drogi i nie jest uprawniony do kwestionowania tego, że wobec części nieruchomości objętych inwestycją nie wnioskowano o ich przejęcie z mocy prawa na własność Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, a przedłożono oświadczenie o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Kwestie związane z przedmiotowym oświadczeniem nie są uregulowane w specustawie. Zgodnie z art. 11i ust. 1 specustawy, w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy Pr. bud., z wyjątkiem art. 28 ust. 2. Przepisy Pr. bud. w art. 32 ust. 4 stanowią, że jednym z warunków wydania pozwolenia na budowę jest złożenie przez wnioskodawcę oświadczenia, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

W ocenie organu dopuszczalne jest zatem złożenie przez wnioskodawcę przedmiotowego oświadczenia o dysponowaniu nieruchomością na cele budowlane w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 21 grudnia 2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 2554/12, wyrok WSA w Białymstoku z 9 kwietnia 2013 r., sygn. akt II SA/Bk 960/12).

W odniesieniu do działek, dla których przedłożono oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane, decyzja Starosty Tureckiego nie wywołuje skutków w postaci wygaśnięcia trwałego zarządu, wypowiedzenia umowy dzierżawy, najmu lub użyczenia oraz ustanowienia trwałego zarządu, a także skutków związanych z wydaniem nieruchomości i opróżnieniem lokali i innych pomieszczeń (art. 16 ust. 2, art. 19, art. 20 specustawy).

Ustalenia niniejszej decyzji w zakresie, w którym uchylono decyzję Starosty Tureckiego i orzeczono w sprawie, nie naruszają zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 k.p.a., ponieważ zasadnicze rozstrzygnięcia decyzji pozostają zgodne z wnioskiem zarządcy drogi oraz decyzją organu I instancji. Zarówno przedmiot inwestycji jak i jej lokalizacja (z wyjątkiem doprecyzowania zapisów wniosku odnośnie zakresu inwestycji na działkach nr ewid. 197/1 i 197/2) pozostają takie same jak we wniosku rozpatrywanym w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji.

Odnosnie zarzutów wniesionych w odwołaniach należy wyjaśnić, co następuje:

I.

Na wstępie należy przypomnieć, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ drugiej instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Oznacza to, że organ odwoławczy winien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie. Kontrola instancyjna organu rozpatrującego odwołanie obejmuje zarówno legalność dokonanego przez organ pierwszej instancji rozstrzygnięcia sprawy, jak również ocenę stanu faktycznego. Niezbędnym wymogiem merytorycznego orzekania przez organ odwoławczy jest dostateczne i wszechstronne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, co wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14.10.1999 r. (sygn. akt IV SA 1313/98, LEX nr 48725). Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postępowanie i decyzję organu pierwszej instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez skarżącego w tym zakresie zarzuty.

Należy również wskazać, że decyzja ZRID jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy specustawy nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami specustawy oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu z: 10.02.2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; 25.11.2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; 11.09.2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; 9.06.2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z 12.10.2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z 18.04.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z 9.11.2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, że zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 specustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie stosuje się odpowiednio przepisy Pr. bud. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 Pr. bud., w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ

architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 27.01.2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, że niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałaby ona charakter pozaprawny. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

W tym miejscu wypada również przytoczyć stanowisko wyrażone przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 3.07.2019 r. (sygn. akt II OSK 916/19) dotyczące stosowania reguły wynikającej z art. 7 k.p.a., nakazującej załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zdaniem Sądu reguła ta nie może doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów specustawy: „Nakaz ten jest możliwy do zrealizowania wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej, tj. decyzji wydawanej w sytuacji, gdy norma prawa przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści. Dopuszczalność czy zakres zastosowania przepisów specustawy nie mogą więc być modyfikowane z uwagi na słuszny interes strony czy stron, a ochrona tego interesu nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi. Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e specustawy który mówi, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami”.

Powyższe zasady należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy wniesionych zarzutów.

II.

Na wstępie wskazać należy, że opisywane przez Odwołujących przeszłe wydarzenia, takie jak położenie asfaltu 15 lat temu, naruszenie przy tym granicy ewidencyjnej i wejście drogi w obszar nieruchomości stanowiącej własność Odwołujących nie mogą być brane pod uwagę w niniejszym postępowaniu, miały bowiem miejsce przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji ZRID.

Związane ze wskazanymi okolicznościami żądania, dotyczące usunięcia istniejących drzew, odszkodowania za bezpodstawne zajęcie części działki czy odszkodowania za utracone korzyści również nie podlegają rozpatrzeniu w ramach postępowania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej i nie mogą stanowić podstawy do kwestionowania wydanej w tej sprawie decyzji.

III.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących przejęcia części nieruchomości wskazanej w decyzji Starosty Tureckiego bez propozycji odszkodowania, w sposób zaoczny i bez konsultacji należy przede wszystkim wyjaśnić, że ze względu na treść art. 11e specustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami - w tym na przykład od spełnienia przytoczonych wyżej żądań. Specustawa nie obliuguje bowiem organu wydającego decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej do przeprowadzenia konsultacji z dotychczasowymi właścicielami lub użytkownikami wieczystymi nieruchomości objętych wnioskiem ani uzyskania ich zgody. Osobiste zapatrywania stron postępowania co do lokalizacji, racjonalności czy celu inwestycji nie mogą stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego. Żaden przepis prawa nie uzależnia bowiem możliwości wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej od uzyskania akceptacji stron postępowania. Wszelkie zarzuty, oparte jedynie na braku zgody lub subiektywnej ocenie zasadności wykonania drogi, nie mogą więc zostać uwzględnione w niniejszym postępowaniu.

Zastosowanie znajdują zasady opisane w punkcie I. niniejszego uzasadnienia. Organy orzekające w sprawach zezwoleń na realizację inwestycji drogowych są związane wnioskiem zarządcy drogi w zakresie wskazanej lokalizacji i nie są władne do korygowania trasy przebiegu planowanej inwestycji lub narzucania lokalizacji jej poszczególnych elementów. Powyższe oznacza, że działanie organu administracji nie opiera się na uznaniowości, ale polega na przyjęciu konkretnego wniosku i jego weryfikacji w jego granicach bez możliwości ingerowania w takie aspekty inwestycji jak lokalizacja i w przebieg linii rozgraniczających, lokalizacja poszczególnych elementów drogi czy zastosowane rozwiązania budowlane. O dopuszczalności zaakceptowania w zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej określonych rozwiązań decydują literalnie przepisy prawa, zwłaszcza prawa administracyjnego materialnego.

Ewentualne ustępstwa w zakresie przebiegu czy rozwiązań drogowych wymagają akceptacji inwestora, gdyż on jest dysponentem wniosku (por. wyrok WSA w Poznaniu z 5.08.2020 r., sygn. akt II SA/Po 65/20). Organy wydające decyzję w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie wyznaczają przebiegu drogi, nie ustalają parametrów jej poszczególnych elementów i nie mają możliwości przymuszenia inwestora do dokonania zmian, o które ubiegają się inne strony postępowania, o ile takie zmiany nie wynikają ściśle z litery prawa.

Zarówno organ I instancji, jak i organ odwoławczy, mogły więc działać tylko w granicach tego wniosku, nie mając możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji zaproponowaną przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji mogła podlegać jedynie zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia.

W tym miejscu należy również przytoczyć stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte w uzasadnieniu wyroku z 16.10.2012 r., K 4/10, w którym Trybunał zwrócił uwagę na specyfikę spraw dotyczących budowy dróg publicznych, których budowa jest realizacją celu publicznego. Budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całych społeczności. Trybunał Konstytucyjny trafnie zwrócił uwagę, że po pierwsze, drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wywłaszczonych; po drugie, uproszczona procedura wywłaszczenia z mocy prawa podczas realizacji inwestycji liniowych, obejmujących wiele nieruchomości, jest metodą skuteczną; po trzecie, lokalizacja (wytyczenie) drogi niejako narzuca listę nieruchomości, które muszą być zajęte, a zatem wywłaszczone. Jeżeli przyjmujemy, że przebieg drogi jest wyznaczony w sposób racjonalny przez grono specjalistów z zakresu transportu, geologii, ochrony środowiska, musimy przyjąć nieuchronność zajęcia ściśle oznaczonych gruntów pod budowę drogi. Trzeba mieć na względzie liniowy charakter inwestycji drogowych, który dyktuje w sposób naturalny pewne rozstrzygnięcia, w szczególności co do wyboru nieruchomości objętych decyzją i - w następstwie jej wydania - wywłaszczonych. Przy założonym przebiegu drogi - z jednej strony, wybór działek, przez które ma ona przebiegać, jest bardzo ograniczony albo wręcz wybór taki nie istnieje, z drugiej strony - wypadnięcie choćby jednej z grup wywłaszczonych nieruchomości może unicestwić całą inwestycję.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, organ II instancji - biorąc pod uwagę możliwość dobrowolnego uwzględnienia stanowiska Odwołujących przez Zarządcę drogi - zwrócił się do niego o zajęcie stanowiska odnośnie wniesionych uwag. Zarządca drogi udzielił odpowiedzi wyżej cytowanym pismem z 21.03.2024 r., udzielając wyjaśnień odnośnie przyjętych rozwiązań projektowych, i nie wyraził woli ich zmiany.

Zgodnie z rysunkiem projektu zagospodarowania terenu (nr rys. 2.0), na przeznaczonej pod inwestycję drogową działce nr ewid. 302/1, powstałej w wyniku podziału działki o nr. ewid. 302 ark. 2 obr. 0025, Wojciechów, będącej własnością Odwołujących, zaprojektowano elementy drogi, tj. jezdnię, pobocze gruntowe, rów otwarty (odwodnienie drogi) oraz zjazd indywidualny. Zakres wywłaszczenia znajduje więc uzasadnienie w przedstawionej dokumentacji budowlanej.

Ww. elementy układu drogowego, zaprojektowane na części nieruchomości będącej własnością Odwołujących, nie mogą być rozpatrywane w oderwaniu od całości inwestycji drogowej, której są integralną częścią. Jezdnia, pobocze, rów drogowy oraz zjazd, zaprojektowane na terenie spornej nieruchomości, nie funkcjonują w próżni. Przeciwnie, stanowią nierozzerwalną całość układu drogowego i służą obsłudze wszystkich uczestników ruchu drogowego oraz przyległych terenów.

Biorąc pod uwagę wyżej wskazane okoliczności stwierdzić należy, że w analizowanym przypadku brak było podstaw do odmowy udzielenia zgody na realizację inwestycji drogowej lub do zmiany przebiegu inwestycji (rezygnację z zajęcia spornej części nieruchomości).

Organ II instancji, nie będąc uprawnionym do oceny racjonalności rozwiązań przyjętych przez właściwego zarządcę drogi, nie znalazł podstaw do stwierdzenia, że kształt inwestycji narusza normy prawne.

IV.

Odnosząc się do wszelkich uwag dotyczących odszkodowania za zajęty grunt wyjaśnić należy, że kwestie te nie podlegają rozpatrzeniu w toku postępowania, w którym udzielane jest zezwolenie na realizację inwestycji drogowej. Następuje to w zupełnie innym postępowaniu o charakterze odszkodowawczym, które jest postępowaniem całkowicie odrębnym i następuje po wydaniu decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. W przypadkach przewidzianych w specustawie właściwym będzie administracyjny tryb odszkodowawczy przewidziany na specjalnych zasadach określonych w tej ustawie. Są to przypadki, które dotyczą ograniczenia istoty prawa własności, to jest bądź czasowego zajęcia nieruchomości bądź skutku wywłaszczeniowego jaki nierozzerwalnie związany jest z decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Reasumując, skutki związane z wywłaszczeniem gruntu wraz ze znajdującymi się na nim elementami są rekompensowane w formie odszkodowania, ustalanego odrębną decyzją (por. art. 12 ust. 4a i art. 18 specustawy).

V.

Jak szeroko podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ prawidłowo zebrał materiał dowodowy, a ocena tego materiału jest logiczna, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania.

Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok WSA w Łodzi z 29.04.2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1329/08, LEX nr 549458).

Zezwolenie na realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych, zwłaszcza na obszarach zurbanizowanych, w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony inwestora, a z drugiej strony osób, których prawa lub interesy mogą być zagrożone lub naruszone w związku z realizacją takiej inwestycji. Granice tych praw i interesów określają przepisy Pr. bud. oraz innych aktów prawnych. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast protesty obywateli wyrażające ich osobiste zapatrywania co do określonej polityki inwestycyjnej.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji. Na niniejszą decyzję służy prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu. Od skargi pobiera się wpis stały w wysokości 500 zł (w trybie wznowienia postępowania 200 zł) - rozporządzenie Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego

Zastępca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury

Dokument wydany w postaci elektronicznej i podpisany
kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Otrzymują:

- 1) Starosta Turecki (ePUAP),
- 2) Wójt Gminy Kawęczyn (jako Zarządca drogi - ePUAP),
- 3) Anna Tomczak (jako Odwołująca),
- 4) Józef Tomczak (jako Odwołujący),
- 5) Aa.

Do wiadomości (ePUAP):

- 1) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego dla powiatu Tureckiego,
- 2) Wydział Gospodarki Nieruchomościami Starostwa Powiatowego w Turku,
- 3) Wydział Geodezji i Ochrony Środowiska Starostwa Powiatowego w Turku.

Sprawę prowadzą:

st. insp. woj. Elżbieta Florek-Stefaniak, tel. 61 8541291, e-mail: eflorek@poznan.uw.gov.pl;
insp. woj. Aneta Turulczyk-Raczkowiak, tel. 61 8541709,
e-mail: aturulczyk@poznan.uw.gov.pl.

Godziny obsługi klientów:

poniedziałek, środa, piątek od 8.30 do 15.00, wtorek, czwartek od 12.00 do 15.00.